

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár egy évre 2 frt, félévre 1 frt.

A méhészetre vonatkozó közlemények
a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez
czímzendők.
Kolozsvár, (Belmagyarutca 2. sz.)

Rendes tagok 2 frt, külső tagok 1 frt
fizetnek,
melyért a „Méhészeti Közlöny“-t
ingyen kapják.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Méhésztársainkhoz.

A Budapesten szeptemberben tartandó méhész-gyűlés és kiállításra a meghívót és programot lapunkban is szétküldtük.

Az erdélyrészi méhész-egylet minden tagja örömmel vette tudomásul, hogy a vándorgyűlés és kiállításban az erdélyrészi méhész-egylet is, nemcsak jelentékeny részt vesz, hanem a magyar országos méhészeti egyesülettel együtt, a rendezés munkájában is fontos feladatok teljesítésére vállalkozott.

Midőn egyesületünk e nagyfontosságú és bizonyos felelősséggel járó feladat teljesítésére vállalkozott, a közöshajnak adott kifejezést. De másfelől, ösmerve a méhészeti viszonyokat, immár elérkezettnek vélte az időt, hogy az erdélyrészi méhész-egylet 10 évet meghaladó fennállása után, ama nagyobb szabású versenytéren megjelenve, mutassa be a munka és szorgalom eredményét.

Elhatározásunk mérlegében döntő súlyu volt méhésztársaink részéről eddig tapasztalt ügybuzgalom és lelkesedésbe vetett bizalomnak, meg voltunk és meg vagyunk győződve, hogy a méhész társak is a méhészet barátai, s a mint átérzik a méhészet fontosságát, ép oly jól felfogják saját érdekeiket is, melyeknek előmozdítására van hivatva a tervezett kiállítás.

Egyletünk tagjai eddig minden alkalommal bebizonyították, hogy a m.-egylet követte irányeszmék s az ezek alapján kijelölt helyes irány követői. Erősen meg vagyunk győződve, hogy a Buda-

pesten rendezendő collectiv kiállításon is ott fogjuk találni mindazokat, kik egyletünk zászlója alatt küzdenek a közjóért, a haza boldogságáért.

Tömeges megjelenésünkkel legfényesebb bizonyóságot fogunk tenni ügyszeretetünkről.

Bizunk és hiszünk méhésztársaink hazafiságában, ügyszeretében és remélljük, hogy a kiállításba kötött reményeinkben nem fogunk csalódní és büszkén mutathatunk ott, mondhatni a világpiaczon arra a helyre, hol az erdélyrészi m.-egylet kötelékébe tartozó méhésztársaink csoportosítva lesznek.

Kérjük méhésztársainkat, hogy a bejelentési ivateket mielőbb küldjék be egyletünk elnökségéhez, honnan díjmentesen fogjuk továbbítani.

Bodor László,

m.-egyl. alelnök.

Mit tartunk a Neiszer-kaptár és kezelési mód felől?*

(Folytatás.)

Francia és svajci jeles méhészek gondos és pontos meghatározásai szerint a fiasítótér léptérfogatának 1 köbdeciméternek lép-közeiben elfér 1000 munkás méh, a mézzel telt lépek egy-egy köbdm-reben foglaltatik 1 kgr méz. A tojásdad költőfészek 1 köbdmnyi léprész sejtjeiben kifejlődhetik s kikelhet egy fiasítási 3 hetes időszakban 2500-nál valamivel több fiatal munkásméh. A fentirt 7 keretes fiasítótér kiépített 15·435 köbdmnyi léptérfogatában elfér tehát 15436 méh, vagyis ugyanannyi méh, a mennyi köbdmnyi a léptérfogat. Ha 1 kgra 8500 méhet számítunk, akkor 2 kgra megy 17000 méh,* mely szám természetesen megváltozhatik a szerint, a

* Német méhészek mérései szerint 1 kgra számítható közönséges állapotu méhekből 8400 drb, mézzel teleszivottakból pedig 7800 drb; Molin szerint 25000 méh vehető 3 kgrnak, 1 kgra esnék e szerint kerek számmal 8300—8400 db; Cowan szerint nyom 1500) méh 3 angol fontot = 3×454 grmot, e szerint $454 : 5000 = 1000 : x = 11000$ méh nyomna 1 kgmot, míg König 1 kgra 10000 méhet számít. Az ilyen nagy eltérésekre alkalmasint a méhek különböző nagyságán kívül azoknak mérészkori jóllakottsága is volt befolyással. — Saját pontos méréseim szerint egy holt méh nyomott átlagosan 7·5 cgmot, egy élő méh 11·0 cgmot s egy 12 óráig mézes lépen elzárt jóllakott méh 13 cgmot. A fent említett német mérések szerint esik egy közönséges állapotu méhre 11·8 cgr s egy jóllakottra 12·8 cgr.

mint a méhek nagyobb vagy kisebb testalkatuk s jóllakott vagy többé-kevésbé éhes állapotban mérettek. A számítás eddig eléggé mutatja Neiszer állításának helyességét azon esetre, ha az általa megfigyelt rajok nem voltak egészen 2 kgnyi súlyúak. A fentirt térfogatu tojásdad költőfészkekben kifejlődhetett fiasító időszakonként $4 \cdot 236 \times 2500 = 10590$ méh, melynek egyelőre a fiasítóterben kellett elférni, míg az esetleg innen kiszoruló öregebbek gyűjteni jártak s otthon létükben a kaptár más részeiben meghuzódtak. A fiasítóternek a költőfészken kívüli léprészeiben eltárolhattak 11 kgnyi mézet.

Ha azonban oly nagy rajt helyezünk az egyleti kaptár egész keretekkel ellátott fiasítóterébe, mely legalább 7 keretet lep el, a 7 keret $24 \cdot 5$ cmt foglalván el a tér mélységéből, e raj az e térben alakítható legnagyobb függélyes irányu költőfészket fogja kiépíteni, melynek vastagsága egyenlő a lép szélességével, vagyis $22 \cdot 5$ cm, hossza pedig $3 : 5 = 22 \cdot 5 : x = 37 \cdot 5$ cm, míg térfogata $22 \cdot 5^2 \times 37 \cdot 5 \times 0 \cdot 5236 = 9940$ köbcm, vagyis $9 \cdot 94$ köbdm lenne, ha a keretnek csak 36 cmnyi belső hossza miatt alul $1 \cdot 5$ cmrel meg nem csokulna. A $9 \cdot 94$ köbdmnyi térfogatu tojásdad költőfészkekben kikelhet $9 \cdot 94 \times 2500 = 24850$ fiatal méh, míg a 7 lépes fiasítóterben csak $22 \cdot 5 \times 24 \cdot 5 \times 36 = 19845$ méh férhetne el, tehát jóval kevesebb, mint a mennyi kikelhet; azért szükséges a fészkek előtt és mögött is egy-egy fedő lépet alkalmazni, a mit a méhek rendszeren ki is építenek, akkor lesz a fiasítóter 9 lépes térfogata $9 \times 3 \cdot 5 \times 22 \cdot 5 \times 36 = 25515$ köbcm s elférhet benne ugyanennyi méh. Körülbelől ennyire kell tehát szaporodnia a behelyezett rajnak is, mire az egész fiasítóterét kiépítheti. A 9 egész keretes léppel felszerelt fiasítóter lépes térfogatából levonva a tojásdad fészkek térfogatát, marad $25 \cdot 515 - 9 \cdot 940 = 15 \cdot 575$ köbdmnyi lépes tér, melybe a méhek a fiasítás és az ápoló méhek élelmére szükségés mézet betárolják s mely a fentebbi alapján $15 \cdot 5$ kgra becsülhető.

Az egyleti kaptárnak csupán félkeretekkel felszerelt fiasítóterébe elhelyezett körülbelől 2 kgnyi súlyu raj p. o. a felső keretsoron elhelyezkedvén, ott képez tojásdad csomót, mely függélyes irányban korlátoltatik a keretek alsó léczei által, azért — ha a sorban elég keret van — nem is függélyes, hanem a kaptár mélysége fekkmentes irányában helyezi el hossz tengelyét. Ezen fekkmentes

irányu csomónak megfelelő költőfészkek vastagsága a keretek belső magasságáig, tehát vagy 17 cm-re terjedhet s hnsza lesz $3:5 = 17:x = 28$ cm, a mi 8 keretnek felel meg, melyek közül 7 esik egészen a fészkekbe s ezeken kívül egy-egy lépnek elől és hátul a belső felülete csupán, úgy hogy a kiépített fészkek tulajdonképen 7 lépnek mind a két oldalára s két szélső lépnek csak a belső oldalaira terjed. Ezen fekkmentes költőfészkek térfogata lesz épügy, mint az előbbi esetben $17^2 \times 28 \times 0.5236 = 4236$ köbcm. = 4.236 köbdm., melyben $4.236 \times 2500 = 10590$ méh kelhet ki. A 9 lép és lépközeik térfogata $22.5 \times 17 \times 9 \times 3.5 = 12048$ köbcm. = 12.048 köbdm. s ennek lépközeiben elfér 12048 méh. A fészken kívül esik $12.048 - 4.236 = 7.812$ köbdmnyi lépes térrész, melyben körülbelől 7.8 kgr. méz fér el. De a körülbelől 15000—17000-nyi méhből álló raj nem férvén el e térben, az előbbiénel nagyobb része fog mindjárt eleinte gyűjtésre kirepülni s aránylag több is tönkre menni s a fészkek építése is valamivel kevesebb lépre szoritkozni. Ha pedig az egyenként 9 keretnél kevesebbre összeszorított két sorban kénytelen építeni, az egy sorban való el nem férés miatt még a fészkek alakítása is módosulhat, a mennyiben eleinte függélyes irányu fészket kezdenek építeni, melyet csak utólagosan alakítanak át fekkmentessé. Ily függőleges fészkek hossza a félkereteken legfeljebb 17.5 cm., vastagsága pedig $5:3 = 17.5:x = 10.5$ cm. lehetne és csak 3 lépre terjedhetne. A fiasító-tér a fedőlépekkel együtt számított léptérfogata lenne tehát ily esetben $5 \times 3.5 \times 17.3 \times 22.5 = 6890$ köbcm. = 6.89 köbdm., melyben csak 6890 méh foglalhatna helyet. A tojásdad költőfészkek térfogata lenne pedig $10.5^2 \times 17.5 \times 0.5236 = 1010$ köbcm. = 1.01 köbdm., melynek sejtjeiben csak $1.01 \times 2500 = 2525$ fiasítás kelhetne ki az első három hét utáni fiasítási időszakban. Az ilyen, előbb hibásan szükre szabott és csak később kitégított fiasító-tér tehát nagyon is hátrányos lehet, minthogy a méhek csak abban a sorban építenek, melyben az anya van s úgy látszik az építést vezeti.

Ha az egész és a fél keretekben létesülő költőfészkek fiasítóterekre vonatkozó számokat összehasonlítjuk és még azt is számba vesszük, hogy a közönséges méhészkedési mód szerint a befogott rajnak csak annyi keretet szokás adni, a mennyit (a két keretsorban) csomója belepni tud, kitünik, hogy Neiszernek igaza van; mert

ily esetben majdnem mindig a legkisebb terjedelmű, függélyes irányu fészkek létesül, előbb csak az egyik keretsorban s azután, ha ez már megtelt, kezdenek a méhek a másik sor építéséhez, ha időközben meg nem fogytak annyira, hogy már tovább nem is építenek. Ha pedig a függélyes irányu fészkeket mind a két sorban ki is építik, e két fészkek együttes köbtartalma még csak $2 \cdot 1.01 = 2.02$ köbdm., míg az egész keretü lépeken 28 cm. hosszúságban alakuló egységes fészkeké 4.236 köbdm., s az azokban kikelő fiasítás száma a félkeretekre vonatkozva $2 \times 2525 = 5050$, az egész keretü lépeken pedig 10590.

Neiszer a fent említett megfigyelésekből azt következtette, hogy hiába adna 26--28 cm.-nél hosszabb, illetőleg magasabb kereteket a rajoknak, mert azok nem képesek a magasabbakat egyfolytában kiépíteni s a csonkán maradt lépek könnyen kitörnének a pergetésnél. — Ezen következtetése azonban csupán a közönséges méhészkedési mód mellett az egyleti kaptárokból és a parasztkasokból cresztett rajokra nézve helyes. Ha hibázott, akkor abban hibázott, hogy az egyleti kaptároknál nagyobb terjedelmű kaptárokkal s ilyenekből származó nagyobb rajokkal, vagy több közönséges raj összecsapásából alakított nagyobb népességű családokkal nem tett kísérleteket, hanem kapott rajta, hogy a használatban lévő három keretsoros egyleti kaptár belső félmagassága nagyából egyezik az ő észleletci szerint legczélszerűbb keretmagassággal s megállapodott a 26 cm. magas keretek alkalmazásában; de észleletci nyomán kiterjesztette a kaptár fekkentes mélységét 53 cm-re, hogy szükség esetében ne csak kisebb térre szorithassa, hanem esetleg ki is bővithesse, mind a fiasító-, mind pedig a méztért is.

Míg az egyleti kaptár egy sorában legfeljebb 10 szabályszerű keret foglalhat helyet, Neiszernek 53 cmnyi mélységű kaptárának két sora mindegyikében — az ablakok s az ajtók számára szükséges, körülbelöl 6—7 cmt a mélységből leszámítva — bőségesen elfér 13 keret, ha az ablakok czélszerűen vannak szerkesztve. Nagyon bő hordás idejében tehát ezt is lehet felhasználni. — Ha Neiszer kaptárának egyik keretsorában oly rajt helyezünk el, mely alig 5 lépet képes belepni, az elcinte függélyes irányu tojásdad fészket épít, különösen ha a fiasító tért csak a belephető számú keretekre szükítjük. E tojásdad fészkeknek hossza meg lévén adva

a keretek belső magassága által, lesz 25 cm., vastagsága pedig $5:3=25:x=15$ cm; térfogata tehát $15^2 \times 25 \times 0,5236 = 225 \times 25 \times 0,5236 = 2945$ köbcm. = 2,945 köbdm, melyben egy fiasítási időszak alatt $2,945 \times 2500 = 7362$ méh kelhet ki. Az 5 lépnek, melyből csak 4,3 esik a tojásdad költőfészkekbe, léptérfogata $17,5 \times 22,5 \times 25 = 9843$ köbcm. = 9,843 köbdm., melynek közeiben 9843 méh fér el, tehát kevesebb, mint a mennyi a nem egészen 2 kgra számítandó, de több, mint a mennyi a tojásdad fészkekben kikelhet.

Hogy a behelyezett raj az építendő fészkekben kellően fejlődhessek, okvetlenül több keretet kell neki adnunk, melyet fejlődése arányában fog kiépíteni. A legnagyobb tojásdad költőfészkek, mely a Neiszer-féle keretsorban alakítható, nem függélyes, hanem fekkentes irányu, mint az egyleti kaptárban a félkeretek sorában alakul; de terjedelme lehet 22,5 cm. vastagságban és $3:5=22,5:x=37,5$ cm. hosszúságban, térfogata tehát $22,5^2 \times 37,5 \times 0,5236 = 506,25 \times 37,5 \times 0,5236 = 9940$ köbcm. = 9,94 köbdm., mint az egyleti kaptárnak egész keretű lépein alakuló-é, a benne kikelhető fiasítás száma is tehát $9,94 \times 2500 = 24850$. Ezen tojásdad fészkek itt azonban $37,5/3,5 = 11$ lépre terjed s minthogy a 11 lépes fiasítóter köbtartalma csak $11 \times 3,5 \times 22,5 \times 25 = 21626$ köbcm., ebben a 24850 kikelő méh el nem férhetne, miért is szükséges még két fedő-lépet hozzátennünk; a sorba tehát csakugyan 13 keretet kell beakasztanunk, s ennek lépes térfogata $13 \times 3,5 \times 22,5 \times 25 = 25595$ köbcm. = 25,593 köbdm., melynek lépközeiben 25593 méh elférhet. E fiasítóternek a tojásdad költőfészken kívül eső léprészeiben pedig tárolható $25,593 - 9,940 = 15,653$ kgrnyi méz. A méhcsalád itt tehát ép oly nagyon fejlődhetik, mint az egyleti kaptárnak egész keretű lépekkel felszerelt fiasítójában; de a függélyes fészket czélszerűbbnek tartom, minthogy ebben a felsőrész melegebb, mint a fekkentesnek eleje és hátulja, minek folytán a méhek a magas függélyes fészkekben jobban teletelhetnek s az élelem után felfelé is könnyebben húzódnak. — Minthogy Neiszer kaptárában a méztér ép oly nagy lebet, mint a fiasító-ter, tehát szintén 13 keretes lépet foglalhat magában, ebben 25,5 kgr. méz tárolható el, s ha minden lépet csak kétszer lehetne is kipergetni, a csupán a méztérből kipergetett méz már évente 51 kgrmot tenne, míg a fiasítóban felhalmozott 15,5 kgr. méz a család téli szükségletét bőven fedezheti.

Mi a valóság és mi az önámítás?

Sötér úr birálatának bevezetése szerint már itt az ideje, hogy megtudjuk, hogy a sok dicséretből mi a valóság és mi az önámítás? — Nézzük meg tehát az eredményeket!

A Méhészeti Lapok f. é. 2. számában olvasható Neiszer urnak részletes jelentése mindazon kezelési munkáról, melyet az 1891. év folytában az ő gondjára bízott 9 családnak Neiszer-kaptárakban s Neiszer-rendszer szerinti kezelésében egész éven át végzett, s azon eredményekről, melyeket ezzel elért. — E 9 méhcsalád $\frac{3}{4}$ órányi távolságban a szőlőkben elhelyezett méhesben állott s azon évben 12-re szaporítottatott, s mind a mellett, hogy a 9 család helyett 12 családot telettetett be, néhány kgrnyi lépes méznek félretele mellett 435 kgr. pergetett mézet s 6 kgr. viaszt nyert. A pergetett mézből esik tehát $435/9=48\cdot3$ kgr. egy-egy átvett családra.

Sötér ur is közölte az 1889. évi Méhészeti Lapok 8. számában azon évi mézszüretének eredményét 1889. évi június hó 18-án kelt levelében, mely időn túl azonban még gyűjtöttek méhei. Sötér kiemelte mint nagyon kielégítő eredményt, hogy a mézhozam kaptáronként 13 kgra rugott, pedig az 1889. év nagyon kedvező volt a méhészetre, talán kedvezőbb, mint az 1891. év és a Sötér-féle kaptár a Neiszer-félével majdnem egyenlő területű lépekből általában többet tartalmaz s az elrekesztő ablak behelyezése után a méztérbe 11, 13, 15 vagy 17 lép is esik; míg a Neiszer-félénél csak 10, legfeljebb pedig 13 alkalmazható a méztérbe. — Neiszer eredménye ugyan 3·5-szer nagyobb a Sötérénél, de a kettő között még sem lehet biztos összehasonlítást tenni, mert Sötér jelentése június 18-án tul a mézhordás megszűntéig már nem terjed s így nem tudni, milyen volt kaptáron- vagy családonkénti átlagos évi mézhozama; de annyi még is valószínű, hogy ez a június 18-ika előtti főhordás kétszeres mennyiségével már nem szaporodhatott. Annyi tehát már ezekből is kitünik, hogy Neiszer eredménye még sem oly rossz, a milyennek lennie kellene, ha Sötér kifogásai helyesek volnának.

(Folyt. köv.)

Neumann Samu.

Levél a szerkesztőhöz.*)

Veszprém, 1892. június 14.

Tekintetes Szerkesztő ur! Az »Erdélyrészi Méhészeti Közlöny« folyó év 11-ik számában közölt, az újabbi méhészet ellenségei-re vonatkozólag — hogy a már meglevő akáczfákat kivágják s helyette eperfákat ültetnek, — alig lehetetlen, mert: mindkét intézmény hazánkra nagyon üdvös, már annál is inkább, miután országszerte szegény népiünket oly sok csapás éri, hogy már alig vagyunk képesek segédkezet nyújtani. Ha jól megfontoljuk az ügyet, a méhészet mégis csak több segedelmet nyújt, mint a selyemtenyésztés; azért az épen ez évben tartandó vándorgyűlés alkalmával jó lesz azt már t. méhésztárs uraknak megbeszélni s ott kérelmünket érvényesíteni.

Mit szólnak t. méhésztárs urak ahoz, — hogy Veszprém r. t. város elültet 500—1000 golyó akáczfát, a mely soha nem virágzik — így épen semmi hasznot sem hoz; a városnak szélesebb utczái lombosak ugyan, de ha fele részben a közönséges akáczfát és fele részben eperfát ültetett volna, mindkét rész hozna hasznot, de még a szegény iskolás gyermekeknek is némi foglalkozást szerzhettek volna. S mi ennek az oka, hogy ezen ügyek intézői sem egyik, sem másikkal nem foglalkoznak? Méhész van ugyan elég, de ily csekélységgel nem bibelődik s midőn e hibát látják, nem iparkodnak azt jóvá tenni, — sőt egyáltalán szándékukban sincs. Pedig jól meggondolva — a golyó-akáczfának darabja 50 kr. a helyszínén — elültetés és szállítással bele jön 1 frt ba, míg a közönséges virágzó akáczfa 5 éves darabja 10 kr., így minden darabnál meg lehetne takarítani 40 krt s ha méhészeti hasznot is tekintetbe vesszük, minden darab 1 frt kárt okozott. — Tehát itt is vannak ellenségeink, — node majd megvitatjuk a szeptemberi gyűlésen, ha Isten is úgy akarja. Tisztelettel maradtam

Orbán Pál,
veszprémi méhész.

Uj kör.

A következőkben van szerencsém értesíteni a Bilakon áldozó csütörtökön történt »Sajó-Budaki« méhészkör megalakulásáról.

*) Ezen közérdekű levelet közöljük, hogy a benne foglalt eszmék megbeszéléséhez alkalmat nyújtva, a szükségesnek mutatózó lépést együttesen tegyük meg.

S z e r k.

Az alakuló gyűlést Vályi Elek nyugalmazott ev. ref. esperes, kerületi faiskola-felügyelő úr hívta egybe, mely gyűlésen a méhészeti kör megalakult s alólírottat bizott meg, hogy az e hó 29-én Simontelkén tartandó gyűlésen az alapszabályokat bemutassam, melybe beletesszük, hogy ügykörébe veszi a gyümölcsészet és selyemtenyésztés népszerűsítését is.

A tagok névsora, a kik a gyűlésen jelen voltak: 1. Vályi Elek. 2. Dr. Bod Aladár. 3. Pásku Simon. 4. Hámorszki Gyula. 5. Zsigmond Albert. 6. Beregszászi Albert. 7. Hunyadi Imre, 8. Sebestyén József. 9. Emrich Mihály. 10. Zakel János. 11. Szántó Károly.

Ezeket tudom, de még többen is voltak és iratkoztak fel. 20 tagról volt szó. Intézkedtem, hogy az elnök és pénztárnok szabályszerű jelentését megtegye. Ott volt még és feliratkozott Gunesch Fridrik.

Elnök lett: Bod Aladár; jegyző-titkár Pásku Simon; igazgató Zakel János; pénztáros Hunyadi Imre és hat tagu választmány.

Szívélyes üdvözlettel

Sebestyén József.

Vegyesek.

— *Tagtársaink és előfizetőink* igen jól tudják, hogy lapunk az általa elvállalt kötelességeknek hiven megfelel. Ám az elismerés édes jutalom a szellemi munkásoknak, de nyomdát és póstai költséget ezzel fedezni nem lehet. Kérjük ezért, hogy a még hátralékos t. előfizetők, nemkülönbén a körök is sziveskedjenek hátralékaikat minél előbb kiegyenliteni, annyival is inkább, mert a kiállítási költségek fedezése is elodázhatlan teendőink közé tartozik.

— *Üvegek tárgyában* kaptunk már több oldalról felszólítást, hogy adjunk tájékoztatást. Tudatjuk tehát t. ügybarátainkkal, hogy egy és fél kilós üvegekről a jó névnek örvendő »Frank-Kiss«-czég gondoskodik s a már említett feltételek mellett szállit annyi üveget, a mennyire t. tagjainknak szüksége csak lesz. Az árat most csak azért nem közölhetjük még, mert annak minél jutányosabb eszközése érdekében még nem minden felszólított üvegyár adta be ajánlatát. — Üvegharangok azonban kiépítésre a jelzett czégnél már megrendelhetők.

— *Mézünk értékesítése érdekében* tett ismét rendkívüli nagy szolgálatot a fáradhatlan m. kir. méhészeti felügyelő Grand Miklós, ki beutazta Németországot, hogy a magyarországi méznek piacot teremtsen. Már is sikerült neki előnyös feltételek mellett 200 mm. mézet elhelyezni jó nevű berlini és frankfurti czégeknél, a honnét b. értesítését most vesszük. Felhívjuk azért t. méhésztársainknak figyelmét ezen körülményre s figyelmeztetjük, hogy mézkészletüket jelentsék be az önzetlenül fáradozó felügyelőnél, egy kis adag mintát küldve be czimére (Buziásra, Temesm.), jelezve egyuttal, hogy mennyi eladni való méze van.

— *A Budapesten tartandó m. kiállítás és vándorgyűlés* előkészítő bizottsága állandó kiállítási bizottságot alakított, melynek tagjai: br. Ambrózy Béla, Bodor László (Kolozsvár), Binder Iván, Borszéki Soma, Grand Miklós, Kónya Sándor, Károlyi Gyula, Knipfer Ede. Kühne Ferencz, Kovács Antal, Máday Izidor, Metzger Ede, Rozenberszky Ödön, Ullmann József, Vámosy Mihály, Tichy Miklós. E bizottság alakuló gyűlését folyó hó 23-án tartotta meg.

— *Méhbetegségről* értesít bennünket Papolczról, Sándor Áron ügybarátunk. Fájdalmasan panaszolja levelében, hogy a bő fiasítás mellett is pusztulás fenyegeti méheit, melyek egészségesen kirepülve, megrakodtan térnek vissza s ekkor fájdalmas keringés között a kaptár mellett pusztulnak halomra. A beküldött mutatóanyagokat nagyító üveg alá tettük s azok hasrészén apró élősdiákat láttunk. Ez valószínű, az u. n. nünüke lesz. Ily pusztító férget minden évben találhatunk s mondhatjuk azt is, hogy talán minden vidéken. A hol nagyobb mértékben tűnnek fel, ott nagy pusztítást okoznak, de végpusztulást nem szoktak előidézni. Figyelmeztetjük azért Sándor urat is, hogy a tisztaságra kiváló súlyt fektessen. Mert a tisztaság az ily férgeknek legnagyobb ellensége. Söprögesse meg a méhes táját, — az elhullott méheket ássa el, — a röpdeszkára és aljra kiváló gondot fordítson, — s helyesen teszi, ha a szenvedő családot egy kis pálinkás vízzel megfecskenkezi. Ezen nünüke a gyümölcsvirágzáskor szokott fellépni, de a mint a fák virágzása elmult, az ő hatalmuknak is vége. Ha azonban a kaptárban rosz, dögleletes szagot észlel, családjai költésényben szenvednek. Küldjön be azért néhány méhet, fiasítást és az aljdeszkán található le hulló port; s szívesen vesszük a bajt tüzetes vizsgálat alá, s megírjuk észleleteinket.

— *Egy minta-méhes veszedelme.* Falb jóslatának csakugyan szomorú tények adnak igazat. Egy minta-méhes — Csiki J. J. barátunkké, — ki valóban hazánk dicsőségére szóló telepet és berendezést állított fel a kolozsvári Szentgyörgy-hegyben — csaknem teljesen elpusztult. Felhőszakadás volt ugyanis urnapján e vidéken, s oly erővel rontott az épületeknek, hogy azokat magával sodorta, így Csiki laboratoriumát is, a benne levő összes felszereléssel és mézterméssel együtt. A kár közel 2000 frtra tehető. — Ószinte részvétellel viseltetünk a hű barátok e mintaképe iránt, s reményljük, hogy az ő teremtmő lánglelke a romjaiból sokkal jobb alapon fogja ismét felemelni minta-méhesét.

— *Bodor-féle kaptárnak* tökéletesítését irányozza Pinkert József úr egy hozzánk beküldött cikkben. Mindenesetre elismeréssel adózunk a jó törekvésnek, de részletes magyarázatásokba nem bocsátkozhatván, itt csak az elveket soroljuk fel, melyeket megfigyelendőeknek tart P. úr a Bodor-kaptár készítésnél. — Ilyenekül sorolja fel: hogy: a) az oldal burkolat-deszka nem vízszintes, hanem függőleges irányban alkalmazandó; b) felül keresztbe szegzendő a burkolat-deszka; c) a Hannemann-rács a kaptárral küldendő s már előre bele szegzendő (ezt már eszközöljük is); d) az ablakráma az enyvezésen kívül megis szegezendő; e) a távszeg a kaptárok hátsó falazatán távléczczel helyettesíttessék; f) az ajtóba szelelő lyuk vágandó. — Felemlítettük e főbb pontokat, hogy azok érvényesítését t. ügybarátaink tetszésük szerint eszközölhessék, — a többi megjegyzésekre nem reflektálunk, mert azok a körülmények szerint minden egyes méhésztől különben is érvényesíttetnek, de a kaptárkészítésnél figyelembe nem vétethetnek.

— *Az erdélyrészi kertészeti egyesület* alapszabályai elkészültek, s az egyesület iránti érdeklődés a legszélesebb körben nyilvánult. Mi, kik a kertészetet a méhésztől kiegészítőjének tekintjük, örömmel üdvözljük az új, életrevaló egyesületet s készséggel ajánljuk fel szolgálatunkat a nemes célnak érdekében. A közgyűlést megelőzőleg nagy érdeklődés mellett volt egy előértekezlet, melyen ott voltak: Dr. Haller Károly egy. tanár, Szabó Samu ref. tanár, Kovács Béla tan. kép. tanár, Müller Gyula, Bodor Antal, Koleszár Sándor, Szathmári Elek, Benedek Ferencz stb. stb. mintegy negyvenen. — Ez alkalommal alapító tagoknak iratkoztak be: Gazsi

József, Dr. Haller Károly, Kiss Ernő, Gergely Ferencz, Szathmáry Elek, Dr. Kánitz e. t. Az értekezlet Keresztény Imre polgártársunk magánkertjében volt s vig hangulat mellett a késő esti órákig tartott. Majd a házi gazda megvendégelte az egylet tagjait, — mely alkalomból sok szellemes köszöntő fűszerezte a társalgást. Így: Herepei Gergely Dr. Haller Károlyra, Dr. Haller a jó egyetértésre, mely a hazát felvirágoztatja, Dr. Nagy Mór Szabó Samura, Turcsányi Szentgyörgyre stb. stb. köszöntöttek. A kezdetben a folytatást s szép jövőt már is biztosítottak tekinthetjük.

Pénztárnok nyugtázása.*)

I. Egyletünkbe belépett új tagok:	Burpan János	Juhos Mártonné
a) Rendes tagok:	Bulea Tódor	Kepri József
Bedőházy Pál	Bulham Joami	Kis János
Ifj. Borbély János	Bidermann Ferencz	Kitta Demeter
Burghetti Ferencz	Brettuhnieder Henrik	Köblös István
Fadgyas Sándor	Deák Ignác	Kolcsár István
Kovács Ferencz	Ifj. Deák József	Kónya Ferencz
Nap László	Dézi László	Mann Demeter
Nemeth Péter	Dragan Simon	Martian Simon
Neumann Samu	Elekes Dénes	Minich Rezső
Méhész-egylet Szilágy-Cseh	Elia Petrean	Molnár János
Szultety Istvánné	Farkas Kéroly	Molnár Károly (III.)
Tauszik Alajos	Felszeghy Sándor	Nagy Miklós
Velcsove Miklós.	Finegar Gábor	Nagy Sándor (VI.)
	Fogarasiu Mihály	Orbán Endre
	Friedmann Albert	Orekup Antal
b) K ö r i t a g o k :	Gagyí Dénes	Papp Olympius
Bacsokay Sámuel	Gállfy Ferencz	Papp Gerő
Balázs Dániel	Gelei Vilmos	Pálhegyi Sándor
Bajzat Ferencz	Göbölös Károly	Pálfí István
Barabás András	Gyarmathy Izsák	Paraghi Péter
Barth János	Harmath Gerő	Pantelimon Lesan
Bedő Dénes	Incze András	Prodan Jakab
Benkő Ákos	Izsó Kálmán	Rózsa Sándor
Borbély Sámuel	Ifj. Jakab József	Simon József
Borza Dániel	Joachim Almaresianu	Stefan Onika
Brechcs Hirsch	Juhos Márton	Szabó Gyula

* Ezon rovatot t. tagtársaink saját érdekükben is figyelemmel kísélni sziveskedjenek.

Szerkesztésért felelős: **Turcsányi Gyula.**

A méhész-egyleti rendes tagsági díj 2 frt, köri tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak Gebhardt Döme méhész-egyleti pénztárnoknak küldendők Kolozsvárt. A tagsági díj fizetési kötelezettség 5 évig tart. (Alapszabály 4. §.)

Nyom. Gámán J. örök. Kolozsv.